

РЕШЕНИЕ

№ 921

гр. София, 19.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 10.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **1785** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ .

Образувано е по жалба на А. С. А. от [населено място], в качеството ѝ на председател на етажната собственост на жилищна сграда, находяща се на [улица], [населено място], срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. № Г-6047/13.11.2012 г. на изпълнителния директор на [фирма].

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Жалбоподателката счита, че информацията, която е поискала със заявлението си представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Възразява се също така, че твърдението на ответника, че исканата информация представлява търговска тайна по смисъла на чл. 17 от ЗДОИ, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, е голословно без фактическа обосновка. Твърди се, че дори да се приеме, че исканата информация представлява търговска тайна, то ответникът е следвало да представи доказателства, с които да обори законната презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес от предоставяне на исканата информация. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспорения отказ и задължи ответника да предостави исканата информация. В приложени по делото писмени бележки по съществуването на спора процесуалният представител на жалбоподателката излага доводи

и за нищожност на отказа, като подписан от некомпетентен орган и моли алтернативно да бъде прогласена нищожността на акта.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА [фирма] - редовно призован, в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. В писмено становище по делото счита жалбата за недопустима и неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № Г-6047/03.10.2012 г. А. С. А., в качеството си на председател на етажната собственост на жилищна сграда на [улица], е поискала от [фирма] предоставяне, на хартиен носител, на информацията относно: 1. договор между [фирма] и [фирма] за извършване на услугите дялово разпределение на етажната им собственост; 2. методика за дялово разпределение на топлинната енергия.

В отговор на така направеното искане с писмо изх. № Г-6047/13.11.2012 г. изпълнителният директор на [фирма] е отказал достъп до исканата информация с мотиви, че договорите, сключени с фирмите за дялово разпределение, в т. ч. и [фирма], са двустранни между юридически лица и по смисъла на чл. 17 от ЗДОИ информацията в тях представлява търговска тайна, поради което не подлежи на предоставяне, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В писмото е посочено също така, че Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването е публикувана на сайта на дружеството, където са публикувани и отговорите на често задаваните въпроси.

Така постановеният отказ е подписан със запетая от името на изпълнителния директор на [фирма] и в тази връзка по делото от ответника е представено като доказателство относно името и компетентността на лицето, подписало акта, длъжностна характеристика на зам. изпълнителния директор по експлоатационната и ремонтна дейност, утвърдена на 15.07.2008 г., както и в молба от 14.11.2013 г. процесуалният представител на ответника е посочил, че лицето, подписало отказът е К. Й. – зам. изпълнителен директор по експлоатационната и ремонтна дейност.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, тъй като от една страна в административната преписка не се съдържат доказателства за съобщаване на оспореното писмо, а от друга страна в самото писмо не е и указан ред и срок за обжалване. Жалбата е подадена и срещу акт, който отговаря на изискванията за индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Доколкото актът е постановен от задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗДОИ съдът не следва да се произнася, той като със задължителното за настоящата инстанция определение № 11505/13.09.2013 г., постановено по адм. дело № 11753/2013 г., ВАС се е произнесъл и е приел, че ответникът е задължен субект по смисъла на ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Редът и условията за разглеждане на заявленията и предоставяне на достъп до обществена информация, съответно отказ за предоставяне, са подробно регламентирани в глави II и III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено

изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на чл. 28 от ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. В конкретния случай спецификата на задължения субект – [фирма], представляващ търговско дружество по смисъла на Търговския закон, предопределя изискванията към валидността на волеизявлението му в качеството му на орган по предоставяне на обществена информация, а именно: компетентен да се произнесе по заявление вх. № Г-6047/03.10.2012 г. на А. С. А. е изпълнителният директор на дружеството, като орган, осъществяващ управлението на юридическото лице. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че оспореният отказ, независимо че изхожда от изпълнителния директор на [фирма], не е подписан от последния, сочен за издател, а е подписан с поставена запетайка пред подписа от К. Й. – зам. изпълнителен директор по експлоатационната и ремонтна дейност. Действително с разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е регламентирана възможността органът да определи друго лице, което да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на исканата информация. Това действие обаче следва да бъде извършено чрез писмено упълномощаване на определените лица с конкретно посочената функция, която да изпълняват по делегация. В процесния случай доказателства за делегиране на правомощия, от страна на изпълнителния директор на [фирма] на зам. изпълнителния директор, не са представени, като в тази връзка следва да се има предвид, че представената по делото длъжностна характеристика на длъжността „зам. изпълнителен директор по експлоатационната и ремонтна дейност” не представлява валидно упълномощаване по смисъла на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ и извършеното правно действие от лицето К. Й., в качеството му на зам. изпълнителен директор, се приравнява на липсата му поради липса на валидно формирано изрично волеизявление за определяне на лице, което може да вземе решение за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, т.е. то е нищожно, като постановено при липса на компетентност на издалия го орган. В тази връзка следва да се има предвид, че правомощията, определени на съответните длъжностни лица с утвърдените длъжностни характеристики, са с оглед осъществяването на служебните им задължения, функциите и задачите за изпълнение съобразно организацията на работата в търговското дружество, като те не могат да заместят изискването по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ за изрично определяне на конкретно лице, което да постановява актовете, свързани със задължението на титуляра по чл. 3, ал. 2 от закона.

За пълнота на изложеното следва да се има предвид при новото разглеждане на заявлението, че когато задължен субект по чл. 3, ал. 2 от ЗДОИ отказва искана от него информация, той задължително трябва да посочи мотиви относно редовността, допустимостта или основателността на искането за предоставяне на достъп до обществена информация. Мотивите на административния акт имат съществено значение, както с оглед упражняване правото на защита на заявителя, така и за съда, за да вземе правилното решение по заявения спор. В случая такива на практика липсват в обжалвания отказ, в който само е посочено, че информацията в сключените между ответника и [фирма] договори представлява търговска тайна по смисъла на чл. 17 от ЗДОИ. В тази връзка следва да се има предвид, че липсват в оспорения отказ

каквито и да било аргументи относно релевантните факти - дали исканата информация е обществена по своя характер по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, дали представлява търговска тайна и дали въпреки това е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, както и изрично, в съответствие с чл. 17, ал. 3 от ЗДОИ, посочване на обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците. В процесния случай ответникът при постановяване на отказа си е следвало да направи преценка за съотношението между защитата на търговските интереси и правото на достъп до информация и дали в конкретния случай следва да бъде даден приоритет на правото на опазване на търговските интереси пред правото на достъп до информация, нещо, което видно от съдържанието на отказа не е било направено.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспореният отказ прогласен за нищожен и преписката върната на органа за ново валидно произнасяне в съответствие с мотивите на настоящото съдебно решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА за нищожен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. № Г-6047/13.11.2012 г. на изпълнителния директор на [фирма].

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на [фирма] за ново произнасяне по заявления вх. № Г-6047/03.10.2012 г. на А. С. А. в 14-дневен срок от получаване на преписката.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

